

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

En mulighed er jo, at fru Aase D. Madsen efter et samråd synes, at hun og Dansk Folkeparti har fået svar på alle spørgsmål og er fuldt tilfredse, men at vi andre ikke synes, at vi har fået fyldestgørende svar.

Kl. 17.30

Det vil jo normalt være sådan i et udvalg, at man er liberal over for et stort mindretal, som ønsker at få sagen undersøgt nærmere. Det er vi faktisk i begge sider af salen, så jeg vil gerne spørge fru Aase D. Madsen, om hun ikke er indstillet på at fortsætte den tradition, der siger, at hvis der er et stort mindretal, som ønsker en sag nærmere belyst, fordi de ikke føler, at de har fået fyldestgørende svar på deres spørgsmål, bakker man selvfølgelig op, at det kan ske, f.eks. i form af en høring.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg vil godt gå et lille skridt længere end fru Anne Grete Holmsgaard. Ét er os herinde, men det, vi står med her, er faktisk et meget stort spørgsmål om, hvordan vi skal forvalte Danmarks befolknings ejendom i vores undergrund, og dermed hvordan vi skal indrette tingene, så vi sikrer, at vi rent samfundsmæssigt får det ud af den, vi skal have, samtidig med at det selvfølgelig også skal være en ordentlig og fornuftig forretning, hvis det er sådan, at man skal være interesseret i at være den, der har bevillingen.

Det er jo sådan, at hvis vi forestiller os, at vi får grebet det galt an og må erkende på et tidspunkt, at vi har konkluderet forkert og ikke får den rimelige samfundsandel, som vi bør have, er konsekvensen jo, at de milliarder, vi kommer til at mangle, enten skal udskrives i skatter på den danske befolkning eller gennemføres som nedskæringer på udgiftssiden. Derfor bør det ikke være sådan, at vi bare siger, at nu skal vi selv være tilfredse. Høringen skal selvfølgelig være offentlig, så befolkningen også kan følge med i, hvad det er, vi foretager os.

Derfor synes jeg, at selv om fru Aase D. Madsen skulle nå til den konklusion, at hun synes, hun har fået tilfredsstillende svar, burde vi kunne være enige om, at også alle de, der har sat os herind, og som vi skal gøre et forsøg på at repræsentere, skal gives en mulighed for at følge med og få ordentlige svar.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Jeg og Dansk Folkeparti påtager os da gerne ansvaret for alt det, ministeren har lavet, og alt det, ministeren gør. Men jeg mener nu også, at ansvaret må ligge lidt på ministeren, for det er jo også ministeren, der har ansvaret for denne lovgivning, så mon ikke vi skal stille nogle ekstra spørgsmål til ministeren med hensyn til alle de finesser, som hr. Stavad kom ind på?

Til hr. Homann vil jeg gerne sige, at det er jo en ganske normal procedure her i Folketinget, at ethvert lovforslag fremlægges, og under førstebehandlingen tilkendegiver vi vores stillingtagen. Det har Dansk Folkeparti gjort ved alle de tre forslag, der ligger her, og vi har tilkendegivet, at vi støtter dem. Selvfølgelig gør vi det. Det er også helt normalt, at man siger, at selv om man støtter et forslag, er der ting, man gerne vil have yderligere belyst under udvalgsarbejdet. Det er den måde, det kører på.

Men vi støtter da forslaget. Tænk engang, hvis vi, hver gang vi gik på talerstolen ved en første behandling, sagde: Vi støtter forslaget, og vi stiller nogle spørgsmål, men vi vil ikke stemme for forslaget, når vi har fået de oplysende svar. Det er vist meget sjældent, det er set her i det danske Folketing.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg vil bestemt ikke forsøge at vælte ministerens ansvar over på fru Aase D. Madsen, for jeg mener ikke, fru Aase D. Madsen har et større ansvar som medlem af Folketinget i denne sag, end jeg har. Det er vi fælles om.

Men den aftale, ministeren har indgået, indeholder en bestemmelse om, at selv om ministeren har underskrevet den, har den først retsgylighed, når den er tiltrådt af Folketinget. Derfor har vi, fra nu af og indtil vi skal stemme, et meget stort ansvar for at sørge for, at vi selv synes, at vi har fået alle oplysninger.

Kl. 17.35

Vi er jo amatører af Guds nåde og må betjene os af de oplysninger, vi kan få udefra i meget udviklede sager. Men når vi har stemt endeligt i denne sag, har vi bundet den danske befolkning og det danske Folketing indtil 2042, stort set uden muligheder for at justere sagen. Derfor har både fru Aase D. Madsen og jeg selv et tungere ansvar i sagen her end i ret mange andre sager.